

PROGRAM WYCHOWAWCZY
NIEPUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA SIÓSTR SALEZJANEK
W PIESZYCACH

PROGRAM WYCHOWAWCZY NIEPUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA SIÓSTR SALEZJANEK W PIESZYCACH

Podstawy prawne programu wychowawczego:

- *Powszechna Deklaracja Praw Człowieka,*
- *Konwencja o Prawach Dziecka,*
- *Art. 48, 53, 70 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. uchwalonej przez Zgromadzenie Narodowe w dniu 2 kwietnia 1997 r., przyjętej przez Naród w referendum konstytucyjnym w dniu 25 maja 1997 r., podpisanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 lipca 1997 r. (Dz.U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 ze zm.),*
- *Art. 1, 5, 33, 34a, 40, 54 Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.),*
- *Ustawy i rozporządzenia MEN (zwłaszcza ustawa z 14 grudnia 2016r. Prawo oświatowe oraz Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego, Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie doradztwa zawodowego).*
- Statut Przedszkola

WSTĘP

Wychowanie religijne rozumiane, jako proces zmierzający do osiągnięcia wszechstronnego rozwoju dziecka oraz jego dojrzałej wiary może i powinno pełnić funkcję integracyjną w odniesieniu do wychowania podejmowanego w katolickiej rodzinie, a także w katolickim przedszkolu. Należy podejmować je tym staranniej, im bardziej dziś uświadamiamy sobie zasadnicze znaczenie okresu dzieciństwa w procesie kształtowania się ludzkiej osobowości.

Wrażliwa psychika dziecka chłonie wartości, którymi żyją rodzice, a zwłaszcza matka. Dziecko przejmując ich nastawienia, przekonania i postawy. Wychowanie religijne podejmowane w wieku przedszkolnym nie zaczyna się od zera. Jest procesem, w którym całą pracę wychowawczą warunkują dotychczasowe doświadczenia dziecka. Trzeba je poznać a następnie odkryć ich pozytywny i negatywny charakter, aby móc się do nich odwołać i stopniowo je rozwijać, pogłębiać, a w razie potrzeby uzupełniać lub nawet korygować.

Zgodnie z przyjętymi założeniami podstawy programowej wychowania przedszkolnego zmierza się do wszechstronnego kształtowania osobowości dziecka, oraz dużego bogactwa doświadczeń, które w wychowaniu religijnym są akceptowane i rozwijane poprzez dążenie do odświeżania przed nim głębszego, religijnego znaczenia, aby mogło stopniowo odkrywać sens i wartość ludzkiego życia w wymiarze chrześcijańskim.

W obecnej rzeczywistości spotykamy zapotrzebowanie na dobry i skuteczny system wychowania współczesnych dzieci i młodzieży, spotykamy oczekiwania ze strony różnych środowisk na inspiracje, które staną się priorytetem w aspekcie wychowawczym młodego pokolenia.

Nasze Zgromadzenie posiada podarowane nam przez Założycieli opracowywane przez lata własne widzenie problematyki wychowania, własne wizje i modele istotnych elementów tegoż procesu.

W pracy z dziećmi kierujemy się systemem prewencyjnym, jako określonym podejściem pedagogicznym podczas, którego dochodzi do spotkania się podmiotów, które wzajemnie czegoś od siebie oczekują. Wpajamy wartości – aktualne i potrzebne dziecku w jego rozwoju oraz we wszechstronnym formowaniu chrześcijańskiej osobowości na tym etapie wychowania, zgodnie z jego wrodzonym potencjałem i możliwościami rozwojowymi w relacjach ze środowiskiem społeczno – kulturowym, przyrodniczym i religijnym.

SALEZJAŃSKI PROGRAM WYCHOWAWCZY PRZEDSTAWIA PONIŻSZY SCHEMAT :

KONCEP~6.JPG

METODA WYCHOWAWCZA ŚWIĘTEGO JANA BOSKO

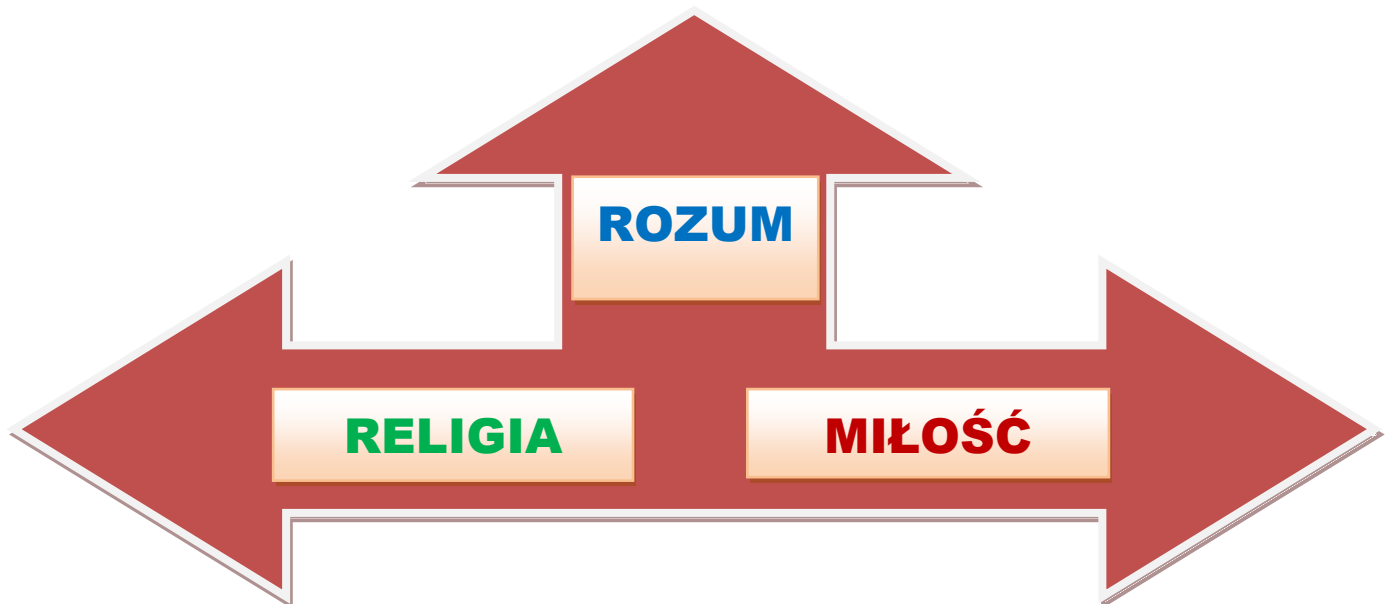
W NIEPUBLICZNYM PRZEDSZKOLU SIÓSTR SALEZJANEK w PIESZYCACH

KONCEPCJA PEDAGOGICZNA, JAKĄ PRZYJMUJEMY!

Wychowywania Ksiądz Bosko uczył najlepiej swoim życiem. Za hasło życia obrał sobie „**Wystarczy ze jesteście młodzi abym was kochał**”. I myśl ta tworzy jego główne założenia wychowawcze: „**Przyrzekłem Bogu, że moje życie, aż do ostatniego tchnienia będzie dla moich wychowanków**”.

Celem wychowania uczynił pełny, ludzko-chrześcijański rozwój człowieka. Mówił: „...uczciwy obywatel, to dobry chrześcijanin..” W centrum wizji pedagogicznej postawił „pasterską miłość”, o której tak mówił: „**Praktyka systemu prewencyjnego bez reszty opiera się na słowach św. Pawła: Miłość łaskawa jest, cierpliwa jest, wszystko znosi, wszystko przetrzyma.**” Święty Jan Paweł II, pisząc o metodzie wychowawczej ks. Bosko podkreśla: „Taki system wymaga od wychowawcy przeświadczenia, że w każdym młodym człowieku, nawet jeśli wywodzi się z marginesu społecznego tkwią zadatki dobra, które – gdy są odpowiednio rozbudzone – mogą wprowadzić na drogi wiary i uczciwego życia.

Wychowanie według Świętego Jan Bosko opiera się na trójmianie:

Integracja tych trzech filarów w różnych obszarach tematycznych prowadzi nas do realizacji założonego celu w programie wychowawczym przedszkola:

„ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY”
- UCZCIWY OBYWATEL I DOBRY CHRZEŚCIJANIN -

Integracja tych trzech filarów w młodym człowieku daje pożądany efekt wychowawczy. Św. Jan Paweł II wskazując na pedagogikę Świętego Jana Bosko, w liście do wychowanków pisze: „**W wychowaniu, bowiem chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem – o to, ażeby bardziej „był”, a nie tylko więcej „miał”, – aby poprzez wszystko, co „ma”, co „posiada”, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem.**”

(...) Wychowawca naprawdę kocha i wychowuje wychowanków, kiedy wskazuje im wyższe ideały i kiedy towarzyszy im na drodze codziennego podejmowania życiowych decyzji(..) Święty Jan Bosko zwykł był mawiać: „**wychowanie jest sprawą serca i trzeba pozwolić Bogu wejść w serce młodego człowieka nie tylko przez bramę Kościoła, ale również przez bramy szkoły czy warsztaty.**” Wychowywanie jest uprzywilejowaną drogą miłości. Podstawą pracy wychowawczej w systemie Św. Jana Bosko jest miłość wychowawcy do wychowanka.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU WYCHOWAWCZEGO INSPIROWANE SYSTEMEM PREWENCYJNYM ŚW. JANA BOSKO

MOTTO:

< DOBRY OBYWATEL, DOBRY CHRZEŚCIJANIN >

OBSZARY WYCHOWANIA - POSTAWY

Wychowanie moralne

- Uczciwość
- Wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka
- Odpowiedzialność za czyny i słowa
- Praca nad sobą jako doświadczenie radości z czynienia dobra

Wychowanie religijne

- Życie w zgodzie z przykazaniami Bożymi i w obecności Boga „Bóg Cię widzi”
- Dawanie świadectwa wiary w przedszkolu i poza nim (jednoznaczna postawa chrześcijańska)
- Życie modlitewne, uwrażliwienie na wartość Sakramentów Świętych.
- Pogłębianie wiedzy religijnej
- Chrześcijańskie przeżywanie świąt (rok liturgiczny)

Wychowanie patriotyczne

- Miłość do Ojczyzny
- Świadomość położenia ojczyzny i tradycji narodowych
- Szacunek dla symboli narodowych i języka polskiego
- Świadomość wartości własnej „małej ojczyzny” (DOLNY ŚLĄSK. PIESZYCE)

Wychowanie kulturalne

- Dbłość o kulturę osobistą i środowiska

- Umiejętność korzystania z osiągnięć kulturalnych
- Docenianie wartości kultury narodowej, chrześcijańskiej
- Odwaga w tworzeniu kultury

Wychowanie społeczne

- Szacunek dla drugiego człowieka
- Szacunek dla pracy innego człowieka
- Zaangażowanie w życie społeczne
- Kształtowanie postawy kreatywnej, stymulowanie aktywności i motywacji do działań
- Umiejętność współpracy z ludźmi
- Umiejętność radzenia sobie z konfliktami i osiągnięcia kompromisu
- Wzbogacanie słownika, poznawanie świata na podstawie doświadczeń i eksperymentowania

Wychowanie prorodzinne

- Postawa szacunku wobec członków rodziny
- Postawa szacunku dla pracy członków rodziny
- Prymat wartości życia w każdej jego fazie
- Postawa pielęgnowania więzi i tradycji rodzinnych
- Postawa angażowania się w życie rodzinne

Wychowanie prozdrowotne

- Promowanie zdrowego stylu życia
- Wychowanie do kultury fizycznej
- Troska o ochronę środowiska naturalnego
- Troska o zdrowie psychiczne
- Zagospodarowanie wolnego czasu

Inaczej treści te można wyrazić jako:

1. **Bezpieczeństwo** - jest warunkiem zdrowia psychicznego i fizycznego oraz prawidłowych postaw dzieci, pracowników i rodziców. Wpływa na tempo rozwoju. Służy prawidłowej współpracy, wzajemnej akceptacji, poczucia wartości i zachowaniu dobrego klimatu. Tworzy podstawę do współpracy i zadowolenia.
2. **Twórczość** – która wyraża się w aktywności, myśleniu i odkrywaniu. Wpływa na tempo i jakość rozwoju oraz trafność wyborów korzystnych rozwiązań.
3. **Samodzielność** - dążenie do samorozwoju to stanowi podstawę radzenia sobie w życiu, przyczynia się do wykonywania podejmowanych zadań.

CEL OGÓLNY

Integralne wychowanie ludzko – chrześcijańskie, które daje dzieciom możliwość stania się osobą odpowiedzialną, otwartą na wartości, zdolną żyć w dzisiejszej rzeczywistości i przekształcać ją w duchu chrześcijańskim oraz realizować osobistą syntezę między wiarą a kulturą oraz wiarą a życiem.

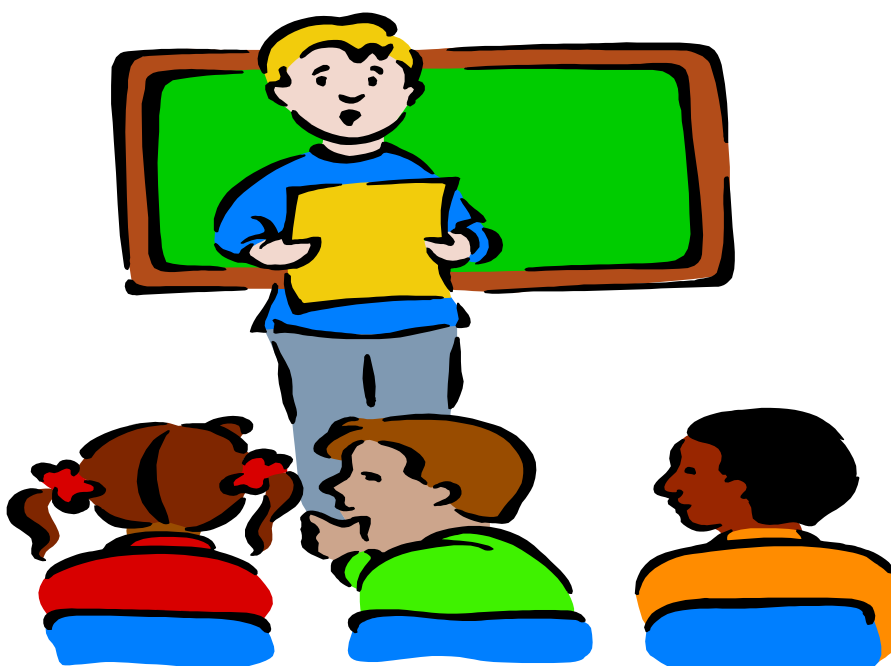
CELE SZCZEGÓŁOWE

Rozwój każdego człowieka zależy od szeregu czynników, zadatków organicznych- cech wrodzonych i nabytych. Warunkowany jest w dużej mierze własną aktywnością. Ona z kolei zależy od zadatków organicznych, od wieku, bodźców i wielu innych czynników. Najważniejszym rodzajem aktywności dziecka w wieku przedszkolnym jest zabawa. Czynność ta podejmowana jest przez dziecko dla przyjemności, dzięki czemu przedszkolak chętnie uczy się i ćwiczy różne umiejętności, nie uświadamiając sobie procesu uczenia się. Jest on jak na maszcie łodzi gdzie sternikiem jest zabawa, poprzez którą bardzo szybko się rozwija i doskonali. Przedszkole zapewnia dzieciom możliwość wspólnej zabawy i nauki w warunkach bezpiecznych, przyjaznych i dostosowanych do ich potrzeb rozwojowych.

Cele realizowane są we wszystkich obszarach działalności edukacyjnej przedszkola. Zostały one włączone w obszary salezjańskiego systemu wychowawczego jakim jest podział na : **ROZUMU, RELIGIA I MIŁOŚĆ.**

W każdym z obszarów podane są wiadomości, którymi powinny wykazywać się dzieci kończące edukację przedszkolną.

ZAŁOŻENIA EDUKACYJNE PROGRAMU WYCHOWAWCZEGO

OBSZAR – R O Z U M

PRAWDA

- jako stała, niezmienna podstawa formacji sumienia, które zawsze potrafi zdecydowanie i niezależnie odróżnić dobro od zła.

PRACA

- jako podmiotowa działalność człowieka, poprzez którą rozwija się on także duchowo, kształtuje prawidłowe relacje z innymi, osiąga dojrzałą postawę wobec dóbr materialnych

ŻYCIE

- jako największy dar od Pana Boga , jako proces poszukiwania i odkrywania samego siebie i samorealizacji, czyli kształtowanie własnej osobowości, własnego sumienia, odpowiedzialności za swoje czyny.

Zadania do realizacji:

- Organizowanie sytuacji pozwalających na poznanie możliwości własnych dziecka i innych ludzi.
- Budzenie zaciekawienia otaczającym światem poprzez prowokowanie pytań i dostarczanie radości odkrywania.
- Umożliwianie poznawania i stosowania różnych sposobów rozwiązywania zadań.
- Poznawanie, stosowanie, tworzenie symboli i znaków.
- Tworzenie sytuacji doskonalących pamięć, zdolność kojarzenia, umiejętność skupienia uwagi na rzeczach i osobach.
- Wykorzystywanie i tworzenie okazji do poznawania rzeczywistości:
 - przyrodniczej poprzez obserwowanie, eksperymentowanie, odkrywanie.
 - społeczno – kulturowej poprzez poznawanie zasad organizacji życia społecznego, tradycji rodzinnej, regionalnej, narodowej oraz poznanie dzieł kultury,
 - technicznej poprzez obserwowanie manipulowanie oraz przekształcanie przedmiotów lub zmianę ich ułożenia w przestrzeni i czasie.
- Tworzenie warunków sprzyjających spontanicznej i zorganizowanej aktywności ruchowej dziecka. Umożliwianie udziału w grach, zabawach ruchowych i gimnastyce.
- Dostrzeganie i opisywanie różnic, podobieństw i relacji między przedmiotami, zjawiskami.
- Stwarzanie okazji do konkretno - obrazowego myślenia, wzbudzanie zainteresowań obrazem (ilustracją), tekstem i przypowieściami z Pisma Św.
- Tworzenie okazji do wspólnego podejmowania i realizowania różnych zadań rozwiązywania problemów
- Kształtowanie czynności samoobsługowych, nawyków higienicznych i kulturalnych.
- Wspieranie dzieci w rozwijaniu czynności intelektualnych, które stosują w poznawaniu i rozumieniu siebie i swojego otoczenia.
- Wspomaganie rozwoju umysłowego dzieci poprzez zabawy konstrukcyjne, budzenie zainteresowań technicznych.
- Wspomaganie rozwoju intelektualnego dzieci wraz z edukacją matematyczną
- Tworzenie warunków do doświadczeń językowych w zakresie reprezentatywnej i komunikatywnej funkcji języka
- Kształtowanie postaw patriotycznych, miłość do Ojczyzny, poszanowanie tradycji narodowych, szacunek dla symboli narodowych i języka polskiego.

ZADANIA DLA NAUCZYCIELI WYNIKAJĄCE Z OBSZARU „ROZUM”

- ✓ Wrażliwość na wartości pociągające dzieci
- ✓ Przestrzeń wyrozumiałości, dialogu, cierpliwości
- ✓ Wyśitek wzajemnego poznania
- ✓ Rozbudzanie ciekawości poznawczej
- ✓ Stymulowanie do ciągłych poszukiwań
- ✓ Umożliwienie dziecku łagodnego wejścia w grupę
- ✓ Umożliwienie rodzicom uczestniczenia w codziennym życiu przedszkola
- ✓ Rozwijanie świadomości własnej niepowtarzalności
- ✓ Ukazywanie mocnych stron, możliwości, sukcesów dziecka
- ✓ Rozwijanie samodzielności w samoobsłudze
- ✓ Rozwijanie samodzielności ruchowej
- ✓ Wyrabianie nawyków higienicznych
- ✓ Zdobywanie wiedzy o miejscu zamieszkania, regionie, kraju

Ponadto zadaniem nauczycieli jest prowadzenie obserwacji pedagogicznych mających na celu poznanie możliwości i potrzeb rozwojowych dzieci oraz dokumentowanie tych obserwacji.

Z początkiem roku poprzedzającego rozpoczęcie przez dziecko nauki w klasie I szkoły podstawowej należy przeprowadzić analizę gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole (diagnoza przedszkolna). Celem takiej analizy jest zgromadzenie informacji, które mogą pomóc:

- 1) rodzicom w poznaniu stanu gotowości swojego dziecka do podjęcia nauki w szkole podstawowej, aby mogli je w osiągnięciu tej gotowości, odpowiednio do potrzeb, wspomagać;
- 2) nauczycielowi przedszkola przy opracowaniu indywidualnego programu wspomagania i korygowania rozwoju dziecka, który będzie realizowany w roku poprzedzającym rozpoczęcie nauki w szkole podstawowej;
- 3) pracownikom poradni psychologiczno-pedagogicznej, do której zostanie skierowane dziecko, w razie potrzeby pogłębionej diagnozy związanej ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W trosce o jednolite oddziaływanie wychowawcze, nauczyciele:

- 1) systematycznie informują rodziców o zadaniach wychowawczych i kształcących realizowanych w przedszkolu; zapoznają rodziców z podstawą programową wychowania przedszkolnego i włączają ich do kształtowania u dziecka określonych tam wiadomości i umiejętności;
- 2) informują rodziców o sukcesach i kłopotach ich dzieci, a także włączają ich do wspierania osiągnięć rozwojowych dzieci i łagodzenia trudności, na jakie natrafiają;
- 3) zachęcają rodziców do współdecydowania w sprawach przedszkola, np. wspólnie organizują wydarzenia, w których biorą udział dzieci.

OBSZAR – R E L I G I A

WIARA

- pozwala patrzeć na życie, szukać jego sensu,
- Pozwala dziecku na wyrobienie w sobie właściwego obrazu Boga.

PRACA

- jako podmiotowa działalność człowieka, poprzez którą rozwija się on także duchowo, kształtuje prawidłowe relacje z innymi, osiąga dojrzałą postawę wobec dóbr materialnych

RODZINA

- rozumiana jako naturalne miejsce życia człowieka, podstawowa wspólnota Kościoła i społeczeństwa.

Zadania do realizacji:

- Odczytywanie sensu i przeznaczenia rzeczy z ukierunkowaniem na Stwórcę wszechrzeczy
- Stwarzanie okazji do dokonywania przez dziecko wyborów i zdawania sobie sprawy z ich konsekwencji.
- Pomoc w budowaniu pozytywnego obrazu własnego „JA” i zaspakajaniu poczucia bezpieczeństwa oraz wyrobieniu w sobie właściwego obrazu Boga
- Wykorzystanie codziennych sytuacji do podejmowania prób samooceny i oceny zachowań innych.
- Wprowadzenie dziecka w świat wartości uniwersalnych, np. dobro, prawda, miłość, piękno,
- Wdrażanie do zachowań akceptowanych społecznie, wprowadzanie w kulturę bycia.
- Pomaganie dziecku w poznawaniu różnych postaw bohaterów z literatury religijnej, bohaterów filmowych, próby ich oceny i uzasadnienia stanowiska.
- Dostarczanie przykładów i doświadczanie rozwiązywania sytuacji konfliktowych, na zasadzie kompromisu i akceptacji potrzeb innych osób
- Rozwijanie poczucia odpowiedzialności poprzez samodzielne, dokładne i rzetelne wywiązywanie się z podejmowanych zadań szacunku do pracy swojej i innych z ukazywaniem motywacji chrześcijańskich
- Wspieranie działań twórczych w różnych dziedzinach aktywności w oparciu o rok liturgiczny
- Kształtowanie postawy szacunku wobec członków rodziny, szacunku dla pracy wykonywanej przez rodziców.

ZADANIA DLA NAUCZYCIELA WYNIKAJĄCE Z OBSZARU” RELIGIA”

- ✓ Klimat szacunku do osoby
- ✓ Otwartość, pozytywne myślenie
- ✓ Radość, pogoda ducha, wierność własnym ideałom
- ✓ **Świadectwo życia chrześcijańskiego**
- ✓ Wspomaganie i obecność
- ✓ Rozwijanie procesów poznawczych (sposrzeń, wyobraźni, myślenia, pamięci)
- ✓ Wyrażanie własnych myśli i przeżyć
- ✓ Przyzwyczajanie do różnych form obcowania ze sztuką
- ✓ Zwiększanie wiary we własną skuteczność
- ✓ Wyrobienie właściwego obrazu Boga, pamięć na obecność Bożą w myśl stwierdzenia, „**Bóg Cię widzi i kocha**”

OBSZAR - MIŁOŚĆ

MIŁOŚĆ

- jako stała postawa rozumu i woli wobec siebie i innych, wyrażająca się na co dzień: szacunkiem, kulturą bycia, przebaczeniem, bezinteresowną pomocą, zrozumieniem, ofiarnością i chrześcijańską służbą.

WOLNOŚĆ

- jako zdolność do dokonywania odpowiedzialnych wyborów, wiernych prawdzie i skierowanych ku dobru człowieka - osoby.

Zadania do realizacji:

- Organizowanie działań umożliwiających poznanie wielowymiarowości człowieka (postrzegam, myślę, czuję, działam).
- Umożliwienie dziecku dokonywania wyborów i przeżywania pozytywnych efektów własnych działań.
- Uczenie nawiązywania bliskiego, serdecznego kontaktu z innymi osobami.
- Pomaganie dziecku w dostrzeganiu problemów, planowaniu i realizowaniu zadań
- Wspieranie samodzielnych działań dziecka
- Tworzenie okazji do pełnienia przez dziecko różnych ról w układach interpersonalnych, ze zwróceniem uwagi na rolę dziecka w rodzinie.
- Kształtowanie nawyków higienicznych i zachowań prozdrowotnych
- Uczenie sposobów radzenia sobie z własnymi emocjami, właściwego reagowania na przejawy emocji innych oraz kontrolowania zachowań.
- Identyfikowanie i nazywanie różnych stanów emocjonalnych.
- Umożliwienie dziecku ekspresji spostrzeżeń, przeżyć, uczuć w różnych formach działalności z zastosowaniem werbalnych i niewerbalnych środków wyrazu.
- Umożliwianie dziecku odkrywania znaczenia komunikowania się w sposób niewerbalny
- Kształtowanie umiejętności społecznych dzieci: porozumiewanie się z dorosłymi i dziećmi, zgodne funkcjonowanie w grupie społecznej oparte na najwyższych wartościach takich jak: miłość, przyjaźń, bezinteresowność.
- Budowanie systemu wartości, w tym wychowanie dzieci tak, żeby lepiej orientowały się w tym, co jest dobre, a co złe,
- Kształtowanie u dzieci poczucia przynależności społecznej (do rodziny, grupy rówieśniczej wspólnoty narodowej) oraz postawy patriotycznej
- Wdrażanie dzieci do dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych.

ZADANIA DLA NAUCZYCIELA WYNIKAJĄCE Z OBSZARU „MIŁOŚĆ”

- ✓ Szczerość w relacjach osobowych
- ✓ Postawa dyspozycyjności
- ✓ Dobroć, otwartość, wspieranie, obecność
- ✓ Rozwijanie umiejętności uważnego słuchania
- ✓ Budowanie adekwatnej samooceny
- ✓ Zdobywanie i przekazywanie wiedzy o zdrowym stylu życia
- ✓ Przestrzeń wyrozumiałości, dialogu, cierpliwości
- ✓ Wyśitek wzajemnego poznania

MODEL PRZEDSZKOLAKA

PROFIL DUCHOWY

- Kieruje się w życiu wartościami chrześcijańskimi (miłością, prawdą, przebaczeniem)
- Odróżnia dobro od zła
- Kształtuje swój charakter poprzez pracę nad sobą, zdolność do refleksji i weryfikacji
- Ma szacunek do drugiego człowieka, jest wrażliwy na potrzeby innych
- Troszczy się o swoje zdrowie i o innych
- Ma poczucie własnej wartości
- Umie rzetelnie i odpowiedzialnie pracować
- Optymistycznie podchodzi do życia, jest kontaktowy i pogodny

PROFIL PRZEDSZKOLAKA – UCZNIA

- Zdołał zdobyć umiejętność podstawowych operacji myślowych (kojarzenia, analizowania, wnioskowania, tworzenia syntezy, oceniania...)
- Jest przygotowany do podjęcia nauki w szkole
- Ma podstawową wiedzę o swojej ojczyźnie, świecie, miejscu, w którym żyje
- Potrafi się kulturalnie zachować w różnych sytuacjach i miejscach
- Ma szacunek do własnych obowiązków i do pracy innych

PROFIL SPOŁECZNY

- Potrafi żyć i pracować w grupie
- Jest aktywnym obywatelem i członkiem Kościoła
- Potrafi współpracować z innymi

PRAWA DZIECKA W NASZYM PRZEDSZKOLU

Dziecko ma prawo do **akceptacji takim, jakie jest, JEST ONO PODMIOTEM.**

- prawo do pomocy i ochrony przy pokonywaniu przeżyć wywołanych przemocą – relacjami między dziećmi
- wolności religijnej
- szacunku dla wszystkich jego potrzeb,
- nienaruszalności cielesnej,
- poszanowania własności,
- podejmowania decyzji i możliwości wyboru,
- opieki i ochrony,
- partnerskiej rozmowy na każdy temat
- **prawo do indywidualnego rozwoju i własnego tempa tego procesu /** staramy się poznać każde dziecko przez rozmowy z rodzicami i poprzez własną obserwację, dostosowujemy metody pracy do możliwości dzieci, a tematykę zajęć indywidualnych do ich zainteresowań, doceniamy wysiłek dziecka włożony w pracę, bez względu na jej efekt.

PONADTO PRZESTRZEGAMY WSZYSTKIE ZAPISY ZAWARTE W KONWENCJI PRAW DZIECKA.

PODSTAWOWE NORMY OBOWIĄZUJĄCE W PLACÓWCE:

NORMY W NASZYM PRZEDSZKOLU OBRACAJĄ SIĘ WOKÓŁ HASŁA

„ BÓG CIĘ WIDZI I KOCHA”

ORAZ ZASADY BEZPIECZEŃSTWA I SZACUNKU.

Dzieci w przedszkolu nie mogą:

- stwarzać niebezpiecznych sytuacji
- krzywdzić innych ani siebie
- niszczyć cudzej własności
- przeszkadzać innym w pracy lub zabawie
- niszczyć przedszkolnych rzeczy
- nie zabierać cudzej własności.

W przedszkolu uczymy dzieci samodzielności i odpowiedzialności za siebie.

Mogą same:

- dokonywać wyborów, ale też uczyć się ponosić ich konsekwencje.

Uwzględniamy dwa aspekty w pracy z dzieckiem :

- rozwój indywidualny i wolność dziecka do realizowania własnych potrzeb,
- przestrzeganie reguł i norm społecznych oraz kierowanie się wartościami chrześcijańskimi w życiu i w społeczeństwie.

Zależy nam na tym, aby dzieci miały poczucie jak największej swobody i wolności w wyborze aktywności; - sale urządzamy i wyposażamy tak, aby każde dziecko miało możliwość korzystania ze wszystkich materiałów, może bawić się zgodnie z własnymi zainteresowaniami, pod warunkiem, że nie przeszkadza to innym dzieciom.

SYSTEM MOTYWACYJNY STOSOWANY W PRZEDSZKOLU

System motywacji dzieci:

Stosowane nagrody:

- pochwała indywidualna,
- pochwała przed całą grupą,
- pochwała przed rodzicami,
- emblematy (naklejki, drobne upominki)
- przydział ważnych dla dziecka funkcji.

Środki zaradcze w przypadku niestosowania się do ustalonych zasad

- brak nagrody,
- upomnienie ustne,
- tłumaczenie i wyjaśnianie
- czasowe odebranie przyznanego przywileju,
- chwilowe odsunięcie dziecka od zabawy,
- poinformowanie rodziców w przypadku bardzo ważnych przewinień

System diagnozowania osiągnięć dzieci:

- przeprowadzenie diagnozy wstępnej,
- szczegółowe rozpoznanie sytuacji dziecka, bieżące monitorowanie, dokumentowanie wyników, wspomaganie rozwoju,
- informowanie rodziców o stanie rozwoju dziecka po diagnozie wstępnej i końcowej
- półroczna ocena realizacji założonych celów i zadań, analiza, wnioski do dalszej pracy,
- bieżące wspieranie rozwoju dzieci, praca według indywidualnego programu, dokumentowanie wyników obserwacji,
- przeprowadzenie diagnozy , wnioski do dalszej pracy.
- ukcesywne prowadzenie obserwacji dziecka

ZADANIA UCZESTNIKÓW PROCESU WYCHOWANIA

DYREKTOR SZKOŁY

- Określa cele działalności wychowawczej przy współdziałaniu Rady Pedagogicznej
- Przy współdziałaniu Rady Pedagogicznej opracowuje plan wychowawczy przedszkola
- Koordynuje i nadzoruje realizację procesu wychowawczego
- Kontroluje i ocenia przebieg zadań wykonywanych przez poszczególne osoby

- Sam jest wzorem osobowym i postępuje zgodnie z przyjętym systemem wartości chrześcijańskich, dając przykład swoim życiem.

NAUCZYCIEL – WYCHOWAWCA

Jest autorytetem – świadkiem życia wiary i wartości systemu prewencyjnego

- Podejmuje autoformację
- Solidarnie wymaga
- Jest konsekwentny
- Łączy swój i przedszkolny plan wychowawczy w celu skuteczności działania
- Współtworzy pozytywny klimat w Radzie Pedagogicznej
- Podejmuje weryfikację własnych działań
- Towarzyszy wychowankowi w drodze rozwoju
- Stawia rozumne wymagania i konsekwentnie egzekwuje wykonanie zadań
- Wytwarza rodzinny klimat w grupie przedszkolnej, poprzez asystencję, postawę miłości i zaufania oraz otwarty dialog
- Wspomaga wychowanków w ich pracy nad rozwojem dojrzałej osobowości
- Rozpoznaje środowisko rodzinne dzieci oraz ich rodziców, buduje wspólnotę wychowawczą
- Wprowadza dzieci w świat kultury i tradycji
- Zapoznaje dzieci z regułami i zasadami obowiązującymi w przedszkolu.

RADA PEDAGOGICZNA

- Jako całość daje świadectwo wartości, które są u podstawy programu
- Buduje wewnątrz siebie prawidłowe relacje międzyosobowe (otwartość, zaufanie, gotowość do współpracy, lojalność, dzielenie się uwagami, przyjmowanie uwag dla wychowania, szacunek, wzajemna pomoc)
- Buduje w oczach dzieci obraz nauczyciela – wychowawcy, przyjaciela
- Uzgadnia działania wychowawcze i konsekwentnie ich przestrzega
- Jest otwarta na współpracę z innymi (rodzice, organizacje, zakłady pracy, szkoły...)
- Podejmuje pedagogizację rodziców
- Doksztalca się w umiejętnościach wychowawczych – podejmuje formację w stylu systemu prewencyjnego

WSPÓŁPRACA I WSPÓŁDZIAŁANIE Z RODZICAMI – PRAWNYMI OPIEKUNAMI

Współpraca nauczyciela z rodzicami w procesie wychowawczym dzieci ma szczególne znaczenie w okresie adaptacji i integracji z grupą.

Ma służyć wypracowaniu jednolitej linii działania w wychowaniu, i stworzeniu atmosfery rodzinnej w przedszkolu.

Zasady współpracy wychowawczej z rodziną dziecka

- dzielenia się problemami, informacjami o dziecku
- tolerancji w stosunku do innych dzieci
- zainteresowanie i uczestnictwo w zajęciach i życiu przedszkola /zajęcia otwarte, uroczystości, zebrania, wycieczki, festyny/
- nie przyprowadzania dzieci chorych do przedszkola,
- podtrzymywania linii wychowawczych przyjętych w przedszkolu
- wyrażania radości i zainteresowania osiągnięciami dzieci
- życzliwego nastawienia rodziców do wychowawców
- kontynuowania dobrych nawyków, wspieranie tradycji religijnych, narodowych
- aktywne włączanie się w życie przedszkola /uroczystości, zajęcia otwarte, zebrania..../
- korzystanie z przekazywanych treści programowych
- wspieranie rodziców w organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej jeśli dziecko takiej potrzebuje
- okazywanie rodzicom pomocy w działaniach wychowawczych wobec dzieci i otrzymywanie pomocy w działaniach podejmowanych przez nauczycieli
- szerzenie wiedzy pedagogicznej wśród rodziców
- poznanie sytuacji i warunków domowych dziecka oraz poznanie potrzeb wychowawczo - opiekuńczych dzieci.

Formy realizacji oddziaływań wychowawczych

- Opracowanie i realizacja planu pracy wychowawczo-dydaktycznej w danym roku szkolnym
- Umieszczenie w miesięcznych planach pracy nauczycieli zagadnień dotyczących kształtowania pozytywnych zachowań dzieci.
- Realizacja przez nauczycieli zawartych w planach treści poprzez zabawy i inne formy aktywizujące działania dzieci i rodziców
- Dni otwartych zajęć, wstęp do poszczególnych grup w zależności od potrzeb własnych
- Spotkania z rodzicami dzieci nowo przyjętych
- Regularne spotkania ogólnie – formacyjne
- Ankiety /przy przyjęciu dziecka do przedszkola, w trakcie roku, przed zakończeniem roku przedszkolnego
- Wspólne wycieczki, różne imprezy...
- Udostępnianie książek, gazetka przedszkolna
- Włączanie się w prace dla użyteczności placówki

- Realizacja działań wychowawczych i wyrównawczych we współpracy z rodzicami - na terenie przedszkola
- Organizacja indywidualnych spotkań z rodzicem

Wskazówki dla nauczycieli i rodziców

- **Bądźcie konsekwentni – róbcie to co mówicie i mówcie to co robicie,**
- **Bądźcie świadomi - czego uczycie,**
- **Bądźcie żywym przykładem właściwego działania,**
- **Bądźcie dobrymi obserwatorami, wiarygodnymi świadkami wartości chrześcijańskich.**
- **Dobrze poznajcie siebie i swoje możliwości,**
- **Położcie nacisk na pogłębienie swoich wiadomości i umiejętności,**
- **Stwórzcie atmosferę wzajemnego zaufania i szacunku,**
- **Nie oczekujcie że natychmiast wystąpią u dziecka zachowania pozytywne, zmiany wymagają czasu,**
- **Bądźcie cierpliwi – pamiętajcie ze pośpiech szkodzi.**

KRYTERIA EWALUACJI PROGRAMU WYCHOWAWCZEGO

Kryterium	Pytania kluczowe
1. Celowość	Czy cele wychowania zostały dobrane trafnie z uwzględnieniem potrzeb rozwojowych dzieci
2. Komunikatywność	Czy w sposób zrozumiały formułuje cele, zadania i formy wychowania szkolnego
3. Realność	Czy spełnia oczekiwania rodziców
4. Aktywizacja	W jakim stopniu umożliwia rodzicom (opiekunom) włączanie się w jego realizację
5. Jawność	Czy rodzice znają zawarte w programie cele i świadomie uczestniczą w ich realizacji
6. Efektywność	Czy da się zaobserwować pozytywne efekty oddziaływań programu
7. Spójność	Czy plany pracy wychowawczej są skorelowane z programem wychowawczym

NARZĘDZIA EWALUACYJNE

- Ankiety dla nauczycieli i rodziców
- Obserwacja zachowań dzieci
- Arkusze analizy dokumentacji przedszkolnej
- Sprawozdania nauczycieli z realizacji programów

Opracowanie; Mgr S. Elżbieta Wechterowicz

